

der kan udstedes i Henhold til Toldlovens § 4. For Toldlovens § 4 omfatter i Virkeligheden kun saadanne Statsforanstaltninger fra Udlandets Side, der fra vor Side maa opfattes som uvenskabelige, og overfor dem har man Ret til i Henhold til Toldlovens § 4 at faa udstedt kgl. Anordninger og saa anvende den højere Indførselstold, som dør er Tale om. Men disse Anordninger, som her skulde være Tale om, skulde dog ikke være rettet imod vedkommende Udland som saadant, men imod enkelte Firmaer i Udlandet, som eksporterede til os. Det forekommer mig, at den Parallel, her er draget, er meget uheldig, for selvfølgelig kan der foretages Dumping-Foranstaltninger fra udenlandske Firmaers Side her i Landet, men det kan aldeles ikke paralleleres med Statsforanstaltninger fra Udlandets Side, og det er saadanne, Toldlovens § 4 tager Sigte paa.

Jeg maa maaske i samme Forbindelse sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som nævnte, at ind i dette 3 Mands Udvalg, som der er Tale om, maatte ikke komme nogen Rigsdagsmand, for Rigsdagens Indflydelse var sikret paa anden Maade, at det forekommer mig at være en ejendommelig Maade at sikre Rigsdagens Indflydelse paa, at tage Magten fra Rigsdagen og lægge den over til Administrationen, for saa bagefter at lade Rigsdagen komme til at udtale sig om Forholdet.

Naar man gaar hele dette Forslag igennem og ser bort fra den Fremgangsmaade, som foreslaas ved at tage Magten fra Rigsdagen og lægge den over i Administrationen, bliver der i Virkeligheden nærmest kun tilbage Forslag om Nedsættelse af et Undersøgellesudvalg, og saa synes jeg egentlig, at det konservative Folkeparti kunde have sparet sig at stille Forslaget, for et saadant Undersøgellesudvalg har vi, og det er et Udvalg, som arbejder og arbejder grundigt (Stemmer: Hør!). Ja, det har det faaet Paalæg om, for den Industri, hvis Forhold det er nedsat for at undersøge, anmodede om en grundig Undersøgelse, formentlig i Erkendelse af, at de Undersøgelser, som hidtil havde fundet Sted, aldeles ikke var grundige, hvad de heller ikke var. Og naar der er afgivet en Beretning for Tekstilindustriens Vedkommende — og det er vel til syvende og sidst den vigtigste og største af de nødvendige Industrier —, føler jeg mig overbevist om, at det ogsaa skal blive anerkendt, at det er et baade godt og grundigt Arbejde, som er gjort til Belysning af denne Industris Stilling, og det vil ogsaa blive

et objektivt Arbejde. Der er sagt fra Regeringens Side, at vi vil tage vor Stilling til dette Spørgsmaal paa fuldstændig saglig Vis, uden Partihensyn, og denne Udtalelse gentager jeg her i Dag. Men hvis man skal have et Undersøgellesudvalg som det her foreslaaede til at undersøge alt, hvad der vilde fremkomme, hvis et Lovforslag som dette blev vedtaget, tror jeg, det vilde blive et uoverkommeligt Arbejde.

Jeg maa maaske have Lov til tillige at gøre opmærksom paa, at man jo i en Række Lande har Anti-Dumping-Love. Jeg har bedt Udenrigsministeriet undersøge dette Forhold noget nøjere, end det var sket i Forvejen, og de Meddelelser, jeg har faaet fra Udenrigsministeriet, viser, at med Hensyn til de almindelige Anti-Dumping-Love — jeg ser her bort fra Valuta-Dumping — kan det i Virkeligheden fastslaaes, at i hele Europa, herunder indbefattet Storbritannien, og i De Forenede Stater og New Zealand anvendes Anti-Dumping-Lovene overhovedet ikke i Praksis; de har dem flere Steder, men de anvender dem ikke. Derimod anvendes de i Lande som Kanada, Australien og de sydafrikanske Stater. Det forekommer mig, at disse Oplysninger fra Udenrigsministeriet i det store og hele stemmer med de Oplysninger, som gives gennem Industriudvalgets Betænkning. Vi for vort Vedkommende kan altsaa ikke gaa med til Gennemførelsen af en Lov som den, der her er foreslaaet.

Jeg maa maaske blot om de to andre Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924 angaaende Skotøj og Læder og Forslaget angaaende Told paa Klædningsstykker, udtale, at de Forhold, som disse Lovforslag vedrører, er optaget til Undersøgelse i det nedsatte Industriudvalg, og vi ønsker ikke at tage Stilling til dem, før disse Undersøgelser er afsluttet. Men jeg vil dog henlede Forslagsstillernes Opmærksomhed paa, at deres Forslag angaaende Læder og Skotøj med Hensyn til Beskyttelse jo er af langt videregaaende Natur end det, der var Tale om i 1923, og jeg vil endvidere henstille til deres Overvejelse, om man ogsaa mener, det gaar an at fastslaa, at selv om saadanne Foranstaltninger gennemføres, kan Priserne ikke forhøjes, medmindre der har fundet en paaviselig Stigning i Raamaterialernes Pris, i Arbejdslønnen eller i Virksomhedernes øvrige Driftsudgifter. Det forekommer mig, at hvis et saadant Forslag vedtoges, vilde det give et for vidt Spillerum for mulige Pris-